

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/132/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512213002
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512213002.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: XX XXX XXX, Z. X, I., zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Z. X, I., IČO: XX XXX XXX, proti odporcovi X. Č., nar. XX.X.XXXX, bytom J. E. I. Č.. XX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: XX XXX XXX, E.. P. X, Z., zast. O.. W. A., advokátom Advokátskej kancelárie E.. S. Č.. X, S., v konaní o zaplatenie 191,03 € s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka (ďalej len VÚ) proti uzneseniu Okresného súdu Košice-okolie č.k. 10C/139/2013-74 z 19.11.2013

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa (ďalej len súd) odpor vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. legionárov 5, Prešov proti platobnému rozkazu Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 7.9.2012 odmietol. O trovách konania rozhodol tak, že vedľajší účastník je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania na účet právneho zástupcu navrhovateľa v sume 31,07 €, všetko do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Vychádzal zo zistenia, že Okresný súd Košice - okolie dňa 7.9.2012 vydal vo veci platobný rozkaz a doručil ho účastníkom konania, a to právnenému zástupcovi navrhovateľa dňa 14.9.2012 a odporcovi dňa 13.9.2012. Voči platobnému rozkazu účastníci odpor nepodali.

Vedľajší účastník dňa 14.9.2012 prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznámil, že vstupuje do konania a v prípade, ak bol v predmetnej veci vydaný platobný rozkaz, podáva voči nemu odpor, ktorom namieta neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve a z opatrnosti vznáša námietku premlčania žalovanej pohľadávky. Následne dňa 16.11.2012 vedľajší účastník podal vo veci odpor.

Súd citoval §§ 174, 93 ods.2 O.s.p. a dôvodil, že VÚ má teda podľa citovanej zákonnej úpravy rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania a jeho postavenie sa odvíja od účastníka, na ktorého podporu vystupuje. Ide však výlučne o práva a povinnosti procesnej povahy, lebo procesné úkony vykonáva v konaní VÚ vo svojom mene a môže vykonať všetky procesné úkony s výnimkou úkonov, ktoré znamenajú dispozíciu s konaním, s predmetom konania, úkonmi, ktoré urobil sám účastník a na oprávnenie VÚ podať opravné prostriedky však ust. § 93 ods. 4 O.s.p. nedopadá a právo podať opravný prostriedok má vedľajší účastník len v prípadoch a za podmienok, ustanovených zákonom, odpor proti platobnému rozkazu je riadnym opravným prostriedkom sui generis proti meritórnemu výroku platobného rozkazu. Na jeho podanie je z povahy veci subjektívne legitimovaný len odporca (žalovaný).

Preto súd mal za to, že VÚ nie je oprávnenou osobou na podanie odporu a preto podaný odpor odmietol ako podaný neoprávnenou osobou v zmysle § 174 ods. 3 písm. c) O.s.p.

V skrátenej konaní, t.j. v konaní o vydanie platobného rozkazu, právna úprava, obsiahnutá v občianskom súdnom poriadku neupravuje právo vedľajšieho účastníka podať odpor proti platobnému rozkazu. Občiansky súdny poriadok výslovne upravuje prípad, kedy dôjde k zrušeniu platobného rozkazu, a to iba za predpokladu, že odporca včas podá odpor s odôvodnením vo veci samej (§ 174 ods. 2 prvá veta O.s.p.). Z uvedeného vyplýva, že právo podať odpor sa viaže výlučne na osobu odporcu, a preto pokiaľ v zákonnej lehote odporca nepodal odpor proti platobnému rozkazu, tento nadobudol účinky právoplatného rozsudku, a žalobu zamietol.

Súd taktiež poukázal na skutočnosť, že odpor proti platobnému rozkazu nepredstavuje rovnakú procesnú situáciu, ako právo podať odvolanie voči rozhodnutiu súdu, pretože Občiansky súdny poriadok priamo predpokladá, že za splnenia zákonných podmienok môže podať odvolanie aj VÚ a za podmienok uvedených v § 201 druhá veta O.s.p. dokonca aj proti vôli hlavného účastníka konania.

Navrhovateľovi v súvislosti s týmto konaním vznikli trovy konania za úkon - vyjadrenie k platobnému rozkazu (§ 142 ods.1 O.s.p.). Trovy konania pozostávajú z jedného úkonu - vyjadrenie k platobnému rozkazu, keďže ostatné trovy navrhovateľa boli priznané v platobnom rozkaze voči odporcovi. Jeden úkon činí pri zohľadnení režijného paušálu 7,81 eur za jeden úkon a 20% DPH celkom 31,07 eur. Túto čiastku súd zaviazal vedľajšieho účastníka zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p.

V podanom odvolaní VÚ žiadal napadnuté uznesenie zrušiť, on podal odpor počas plynutia lehoty na podanie odporu odporcom, preto so zreteľom na uvedené, ak odvolací súd napadnuté uznesenie zruší, ex lege sa ruší aj platobný rozkaz okresného súdu. Odôvodnenie rozhodnutia pritom je v rozpore s čl. 38 a čl. 47 Charty základných práv EÚ, lebo každý, koho práva a slobody zaručené právom Únie sú porušené, má za podmienok ustanovených v tomto článku právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom. Je nesprávna argumentácia súdu, že VÚ nie je oprávnenou osobou na podanie odporu. VÚ môže vstúpiť v ktoromkoľvek štádiu konania až do jeho právoplatného skončenia (rozsudok Najvyššieho súdu SR 1Cdo 234/2004 zverejnený v čas. Zo súdnej praxe č. 5/2007). Ďalej rozoberá v odvolaní VÚ inštitút vedľajšieho účastníctva a konštatuje, že musí mať rovnaké práva ako hlavný účastník podľa § 93 ods.4 O.s.p. Súdny dvor Európskej únie v doktrínálnej veci Oceáno Grupo Editorial, Salvat Editorial, C-240/98 až C-244/98 už judikoval, že účel čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS, ktorý členským štátom ukladá zabezpečiť, aby nekalé podmienky neboli pre spotrebiteľa záväzné, nemožno dosiahnuť, ak je na spotrebiteľovi, aby sám poukázal na nekalý charakter týchto podmienok. O.i. spomínal aj rozsudok Súdneho dvora C-618/10 Banco Español de Crédito SA proti Joaquín Calderón Camino. Aj uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 17Co/155/2012 a sp.zn. 2Co/351/2012 z 23.1.2013 odôvodňuje svoje rozhodnutia, že účasť VÚ je predovšetkým dostupnými procesnými prostriedkami pomôcť strane, na ktorej v konaní vystupuje a tak vyhrať spor. Úzkym výkladom ust. § 174 ods.3 písm.c/ O.s.p. prvostupňovým súd porušil citované ust. Smernice rady 93/13/EHS, a preto odporcovi ako spotrebiteľovi neumožnil riadne aplikovať § 93 O.s.p.

Vo vyjadrení k odvolaniu navrhol navrhovateľ potvrdiť uznesenie ako vecne správne a priznať trovy odvolacieho konania vo výške 31,56 € s DPH. Vo vyjadrení argumentoval, že aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp.zn. 7Cdo/135/2013 uviedol, že začatie sporového konania v zmysle § 174 ods.2 O.s.p. podaním odôvodneného odporu môže iniciovať len žalovaný (odporca), nie aj tretia osoba, ktorá sa nestala procesne účinným spôsobom účastníkom konania. Iba odporca disponuje oprávnením dať procesne významný podnet na pokračovanie v konaní. Iba odporca rozhoduje o tom, či mieni v spore pokračovať a je výlučne na jeho vôli, či podá odpor proti platobnému rozkazu (ďalej spomenul rozhodnutia KS v Prešove sp.zn. 12Co/56/2012 a KS v Košiciach 9Co/70/2012).

Odvolací súd podľa § 214 ods. 2 O.s.p. (bez nariadenia odvolacieho pojednávania) zistil, že odvolanie navrhovateľa je dôvodne a uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť podľa § 219 O.s.p. (po preskúmaní napadnutého výroku podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p.)

Podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p. ako VÚ sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Uvedené ust. bolo do nášho právneho poriadku zavedené zák. č. 384/2008 Z.z, pričom týmto samotným zákonom bola

VÚ daná legitímácia na vstup do konania. Cieľom takto koncipovanej právnej úpravy podľa Dôvodovej správy k uvedenému zák. bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Vedľajšie účastníctvo je formou spoločenstva účastníkov v občianskom súdnom konaní. VÚ je osoba odlišná od účastníka samotného, ktorá sa zúčastňuje konania z dôvodu, že chce pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov (sporných strán). VÚ je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil. Táto motivácia je v zmysle ust. § 93 ods. 2 O.s.p. daná predmetom jeho činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Vzhľadom na uvedené, účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu ale nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, teda „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie [to však napríklad neplatí pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje o žalobe platobným rozkazom (tzv. skrátené konanie), kedy sa táto pomoc môže najskôr prejaviť, až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor].

Vychádzajúc z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. v zmysle ktorého VÚ má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník je možné mu priznať aj náhradu trov konania, ale len za predpokladu že toto právo vzniklo aj účastníkovi na strane ktorého v konaní vystupoval.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov konania potrebných na účelne uplatňovanie, alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemá.

Článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky priznáva každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi. Pojem každý spadá aj na VÚ. VÚ nie je vylúčený z voľby akým spôsobom si toto ústavou dané právo uplatní, ale musí počítať s tým, že súd bude skúmať podľa § 142 ods.1 O.s.p. či trovy ním uplatnené boli vynaložené účelne teda či sa nimi sledovalo procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku. Súd nemôže zaviazat' účastníka na náhradu tých trov, ktoré druhý účastník počas konania vynaložil zbytočne.

Odvolačný súd dopĺňa ešte dôvody uvedené v uznesení súdu prvého stupňa, že samozrejme v konaní je účastník, či už navrhovateľ alebo odporca dominus litis, t.j. len účastník môže podať odpor proti platobnému rozkazu a je správny záver súdu prvého stupňa, že voči platobnému rozkazu účastníci odpor nepodalí. Účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, teda pomôcť v spore niektorému z účastníkov. Týmto konaním však nemôže byť v štádiu sporového konania, v ktorom súd rozhoduje o žalobe platobným rozkazom v tzv. skrátenom konaní, kedy sa táto pomoc môže najskôr prejaviť až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor. Neprimerane preto používa vo svojom odvolaní VÚ judikatúru, ktorá nie je smerodajná pre rozhodnutie v spore a záver súdu prvého stupňa je správny o tom, že z dôvodu úspechu vo veci podľa § 142 ods.1 O.s.p. patria navrhovateľovi okrem iných aj trovy konania za jeden úkon 31,07 €, ktorú musí zaplatiť mu VÚ ako neúspešný účastník v spore, keďže on vyvolal odvolacie konanie a navrhovateľ bol úspešný v odvolacom konaní, odporca nepodal ani odpor ani odvolanie proti uzneseniu súdu z 19.11.2013. Aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR vydané pod sp.zn. 6Cdo/207/2011 stále platí a aj jeho argumentácia, že zmysel a účel pomoci v spore podľa § 93 O.s.p. môže nastať len v takom štádiu sporového konania, v ktorom súd rozhoduje o žalobe rozsudkom, avšak nie v takom štádiu, kedy o žalobe rozhoduje súd platobným rozkazom v tzv. skrátenom konaní (pozri aj rozhodnutia KS v Trnave 9Co/30/2013, KS v Košiciach 6Co/314/2012).

Napokon prichodí odvolaciemu súdu doplniť, že odpor proti platobnému rozkazu podaný VÚ musel byť odmietnutý podľa § 174 ods.3 písm.c/ O.s.p. súdom, lebo uznesením sa odmietne odpor, ktorý bol podaný neoprávnenou osobou a dominus litis na podanie odporu je len navrhovateľ a odporca Richard Čuka, v žiadnom prípade nie VÚ. Tento VÚ nemôže mať viac práv a povinnosti ako účastník (hlavný účastník).

Podľa § 224 ods.1 O.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

VÚ nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov a navrhovateľovi náhrada trov odvolacieho konania nebola podľa § 150 ods.1 O.s.p. priznaná so zreteľom na dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v povahe uplatneného nároku.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.